

[Kofod-Svendsen]

ned i indtægt, når de fra at modtage kontanthjælp går over i arbejde.

Vi synes altså fra Kristeligt Folkepartis side, at ministeren har valgt den rigtige metode ved at lægge disse lofter, og at man kan argumentere for, at man ikke får mere for det første barn end for de næste.

Man kunne da godt argumentere for, at der skulle være lidt mere til det første, men man kan så sandelig også argumentere for, at man måske skulle give mere, når man gik fra det tredje barn til det fjerde. Det er også et af de spørgsmål, hvor man kan fabrikere argumenter for både det ene og det andet, og de kan være velmotiverede, og så må vi træffe nogle valg. Det er situationen, og alt taget i betragtning er det rimelige valg, der er truffet. Jeg tror også, at vi kan træffe nogle rimelige valg, når vi skal udmånte betalingsbekendtgørelsen.

Jeg har fornemmelsen af, at regeringen er lydhør over for Kristeligt Folkepartis stærke understregning af, at vi må finde nogle deltidsmodeller, og så tror jeg også at betalingen begynder at hænge sammen.

Til spørgsmålet, om forliget holder til 2. april, vil jeg svare, at jeg tror, det kommer til at holde væsentlig længere. Jeg er ret sikker på det, men der kan blive brug for yderligere udbygning af den aktive indsats, og at vi, når vi kommer frem til næste års finanslovforhandlinger, får brug for en yderligere aktiverende indsats. Jeg har prøvet at lytte til de mange korte indlæg, men jeg synes ikke, at der er kommet mange alternative forslag, som ikke har negative følgevirkninger. Det er et vanskeligt og følsomt område at lovgive på. Problemet er selvfølgelig, at vi har nogle gennemsnitstal, men vi kan heller ikke have, at vi skal forlade retsprincippet og gå over til skønspincippet; ellers kunne man nok samle nogle af tilfældene op.

Jeg må minde om § 11 – er det vistnok – hvor efter der i særlige tilfælde stadig er mulighed for at udøve et skøn, hvor der er motiveret behov for en særlig indsats. Når vi også bevarer den, synes jeg alt taget i betragtning, at det er en rimelig konstruktion, vi er kommet frem til efter de forskellige afvejninger.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Det er et svar til fru Mimi Jakobsen, som jeg ikke fik afleveret før, fordi formanden mente, at jeg havde brugt min kvote.

Først vil jeg sige, at der er det ved det andet eksempel, med de 25 mio. kr. til alvorligt syge og handicappede børn, at det fremgår lidt mere tydeligt af bemærkningerne til ændringsforslaget, hvad det er, det handler om.

Det er slet ikke, fordi vi vil afvise den del af den aftale, som CD har lavet. Men vi synes, at bemærkningerne eller den måde, det er skildret på, måske er lidt luftige. Derfor vil vi have lov til at finde ud af, hvad der konkret ligger i de formuleringer, som jeg ikke mener er særlig brugbare, som de står.

Jeg er fuldstændig enig i de betragtninger, fru Mimi Jakobsen har på kontanthjælpsområdet: at det drejer sig om at skaffe et springbræt, at det drejer sig om, at kontanthjælpsmodtagerne føler, at man har brug for dem, og at det er et værdifuldt stykke arbejde, de laver, osv. osv.

Men i det ligger også, at det arbejde, de får, er nyttigt, forstået på den måde, at det ikke er ligegyldigt, om de kommer eller ej. Det skal være sådan, at hvis de ikke møder op, bliver de savnet; så er der noget, der ikke bliver udført. Og her har jeg altid været lidt bange for de eksempler, der nævnes på det sociale område, om, at det, det kan komme til at dreje sig om, er, at de bliver ekstrapersoner i en nichetilværelse et eller andet sted, hvor det ender med, at det i og for sig er ligegyldigt, om vedkommende møder op eller ej; vedkommende bliver ikke savnet.

Det er noget, jeg har oplevet på mange beskæftigelsesprojekter, at det forholder sig sådan, og jeg synes, at denne forsøgsordning nødig skulle udvikle sig på samme måde.

Jeg vil sige tak på SF's vegne til invitationen fra hr. Kofod-Svendsen. Vi deltager meget gerne i drøftelser om, hvordan ordningen skal udmontes. Jeg vil sige nej tak til julefrokosten. Men det hænger sammen med, at jeg ikke kan klare flere.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Vi kunne forstå, at hr. Kofod-Svendsen er meget usikker over for virkningerne af dette forslag. Det er vi også. Derfor er vi imod forslaget. Hr. Kofod-Svendsen er for.

Men vi vil i de tre måneder indtil 1. april være meget aktive for yderligere at belyse, hvad det er, der sker. Derfor vil vi undlade at stemme til ændringsforslaget, således at vi får en frist på